

Odvjetničko društvo SUIĆ & ŠKUNCA d.o.o.

10 000 Zagreb, Domagojeva 14

Odvjetnik IVICA ŠKUNCA

Pisarnica Zaprešić, 10 290 ZAPREŠIĆ, Ul. Maršala Tita 2

tel/fax: 01/3356-785

mob: 098/9739-348

e-mail: advocat.skunca@zg.t-com.hr

Na posl. broj: 910/2013

VRHOVNOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

- p u t e m -

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Amruševa 2/II

10000 Zagreb

Tužitelj: **IVAN HRIBAR** iz Prudnica, A. Kovačića 36, OIB: 61568989757, zastupan
po: **ODVJETNIK**
IVICA ŠKUNCA
Kardinala A. Stepinca 2, 10290 Zaprešić

Tuženik: **STEČAJNA MASA STEČAJNOG DUŽNIKA TRGOVINA ZAPREŠIĆ,**

REVIZIJA

4x tužitelja na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
broj PŽ-2183/2015 od 17.07.2018. godine

I. S nadnevkom od 27.09.2018. godine, tužitelj je po punomoćniku zaprimio drugostupanjsku presudu kojom je odbijena kao neosnovana njegova žalba izjavljena na prvostupanjsku presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-910/2013 od 23.05.2014. godine.

Prvostupanjskom je presudom odbijen zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 735.865,79 kn sa zateznom kamatom, kao i s građansko-pravnom ponudom za sklapanje ugovora o prijenosu vlasništva na zk.č.br. 1733/1- poslovni objekt

Opskrbni centra Prigorje površine 400 čhv , upisane u zk.ul.br. 3558 k.o. Brdovec , kao i zahtjev za nadoknadom parničnog troška .

Dokaz : presude nižih sudova

II. Naime, pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu , u postupku koji je od poslovnim brojem P-5085/00 pokrenuo prednik tuženika protiv tužitelja , utvrđen je ništavim ugovor o prodaji sklopljen dana 7.12.1995. godine , a kojim su ugovorom , kao predmet kupoprodaje ugovorene prethodno opisane nekretnine , a ugovorenu kupoprodajnu cijenu je tužitelj platio tuženikovom predniku putem dionica u njihovoj nominalnoj vrijednosti od 688.285,00 kn.

Predmetni ugovor o kupoprodaji utvrđen je ništavim iz razloga što su sudovi u to vrijeme svoje odluke temeljili na pretpostavkama iz čl. 103. st.1. Zakona o obveznim odnosima , tj. da je riječ o ništavom pravnom poslu iz razloga jer je tužitelj , plaćanjem dionicama tuženikova prednika u njegovom vlasništvu, izvršio povredu prisilnog propisa iz čl. 233. st.1. Zakona o trgovačkim društvima, odnosno da je takvim plaćanjem ustvari došlo do stjecanja vlastitih dionica od strane tuženikova prednika kao dioničkog društva , a ovo da je suprotno prisilnom propisu iz članka 233. st.1. Zakona o trgovačkim društvima.

Kako se time ispunjava i pretpostavka iz čl. 462. st.1. Zakona o obveznim odnosima , tj. ugovor ne sadrži jednu od dvije osnovne sastojke koje bi ga činile pravovaljanim, a to su predmet i cijena, cijena u konkretnom slučaju nije niti određena , pa time po mišljenju redovnih sudova nije niti nastao kupoprodajni ugovor.

III. Odredbom čl. 384. st.1. , a u svezi odredbe čl. 497. a Zakona o parničnom postupku (dalje : ZPP) , tužitelj izjavljuje reviziju na drugostupanjsku presudu s obzirom da zahtjev glasi na isplatu iznosa od 735.865,79 kn , dakle vrijednost predmeta spora je dostatna za izjavljivanje redovne revizije u ovoj pravnoj stvari .

Revizija se podnosi iz svih razloga koji su navedeni u odredbi čl. 385. ZPP-a, tj. zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Bitne povrede odredaba parničnog postupka odnose se kako na povredu čl. 354. st.2. točke 11. ZPP-a pred prvostupanjskim, tako i zbog bitnih povreda učinjenih u drugostupanjskom postupku, s obzirom na uočljive razloge koji se mogu definirati kao nejasni i proturječni onako kako su u obje presude izneseni o odlučnim činjenicama, i u odnosu na ono što se u razlozima

presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika, o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

IV. Niži sudovi su zahtjev odbili zbog primjene odredbe čl. 371. Zakona o obveznim odnosima ,jer je tuženik podnio prigovor zastare.

Ovo iz razloga što je tužitelj u ovom sporu tužbu podigao tek 11.03.2013. godine , pa s obzirom da njome zahtjeva povrat danoga po ništavom pravnom poslu (čl. 104.st.1. Zakona o obaveznim odnosima) ,a odluka o ništavosti ugovora u kupoprodaji poslovnog prostora na koji se odnosi građansko-pravna ponuda je postala pravomoćna s nadnevkom od 24.04.2001. godine (presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-5085/2000)

Međutim , niži sudovi istovremeno zanemaruju dvije osnovne činjenice :

- prva , da je nad prednikom tuženika otvoren stečajni postupak prije podnošenja tužbe na utvrđenje ništavosti kupoprodajnog ugovora , stoga se tužitelj i nije mogao zadovoljiti time da mu pravni slijednik dužnika ,a to je tada bio stečajni dužnik Trgovina Zaprešić d.d. u stečaju vrati tada već bezvrijedne dionice na ime onih s kojima je tužitelj unatrag dvije godine platio kupoprodajnu cijenu za poslovni objekt u dotadašnjem vlasništvu prednika tuženika , i
- druga , da je tužitelj prije pokretanja ovog postupka , pokrenuo drugi postupak koji u sebi sadrži i vlasničko-pravni zahtjev , tj. da zbog nemogućnosti činidbe tj. postupanja parničnih stranaka prema pravnim posljedicama ništavog pravno posla , svaka ugovorna strana zadrži ono što je primila , a taj je postupak prekinuto tijekom zastare , i k tome je odluka o tome , tj. presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-4912/07 postala pravomoćna tek presudom Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-5493/14 od 29.11.2017. godine . Dakle ,tužitelj smatra kako je zastari rok za podizanje tužbe u ovoj pravnoj stvari počeo teći tek s njegovim primitkom pravomoćne sudske odluke u predmetu broj P - 4912/2007.

Suprotno tome niži sudovi smatraju da je petogodišnji zastarni rok počeo za tužitelja teći već s nadnevkom od 25.04.2001. godine , što nije točno jer slijedeći tumačenje istog suda o obvezi istodobnog ispunjenja iz čl. 122.st.1. ZOO-a , tužitelj je stekao pravo zahtijevati ispunjenje svoje obveze tek upisom prava vlasništva prednika tuženika i brisanjem tužiteljeva prava vlasništva u zemljišnim knjigama (pravna presumpcija iz čl. 119-120. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima) ,a to je tuženik pravo stekao tek po pravomoćnosti rješenja Općinskog suda u Zaprešiću broj Z-5476/08 od **18.01.2012.god**, koje je postalo pravomoćno rješenjem Županijskog suda u Varaždinu , Stalna služba u Koprivnici broj GŽ-4658/12 od **05.03.2013. godine** .

Dokaz : uvid u spis revizijskog suda broj Revt-109/2018 gdje su sadržane odluke nižih sudova P-4192/07 i PŽ-5493/17

V. Imajući u vidu sve prethodno iznijete revizijske razloge tužitelj

predlaže

da Vrhovni sud RH usvoji ovu reviziju i preinači odluke nižih sudova na način da tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti , a tužitelju da nadoknadi trošak parničnog postupka uključujući i trošak ove revizije.

Trošak revizije:

- sastav i predaja revizije.....7.358,00 kn
- + 25 % PDV-a na odv. usluge.....1.839,50 kn
- + sudska pristojba na reviziju.....

U Zaprešiću, 25.10.2018. godine

Tužitelj po punomoćniku:
ODVJETNIK
IVICA ŠKUNCA
 Kardinala A. Stepinca 2, 10290 Zaprešić